

יואל בראנד:

„שיטת 'ימאהה' נועדה ללמד מוסיקה להמונים!"

שיטת „ימאהה“ ללימודי מוסיקה, אשר פותחה ביפן לפני 20 שנה, והמועלת כבר ב-35 ארצות, הגיעה גם אלינו. שאלתי את מר יואל בראנד, מנכ"ל „כלי זמר“, ומי שייבא את השיטה ארצה, מה המיוחד בשיטה החדשה ללימוד המוסיקה.

קודם כל, השיטה זולה בשני-שליש מאשר לימודי נגינה אינדיבידואליים. אבל זה לא ההבדל הכי חשוב. ההבדל העיקרי הוא למעשה בצורת הלימוד. מאחר שהלימוד הוא רק בקבוצות, מושב הרגש על ההנאה, הרבה יותר מאשר על הלימוד, ולגבי ילדים קטנים זה הבדל מהותי, היכול להשפיע מאוד על רצונם להמשיך בלימודי מוסיקה. ידוע שהרבה מאוד תלמידים מתחילים נושרים משיעורי המוסיקה כי בהתחלה זה לא מעניין מספיק. בשיטת ימאהה התלמיד נמצא בקבוצה, ולמעשה, בתוך תזמורת. הוא לא שומע רק את הצליל שהוא מוציא מכלי הנגינה, אלא מייד הוא שומע כלים של כל המשתתפים ביחד. כלומר, כבר בהתחלה הוא שומע מוסיקה הבוקעת מ-20 כלים ברזמנית.

● **בוודאי יש גם חסרונות בשיטת לימוד שבה המורה מקדיש זמן קצר מאוד לכל תלמיד בנפרד.**
 חשוב לציין ששיטת ימאהה (לפחות בשנים הראשונות של הלימוד), לא נועדה לגלות גאון אחר בשנה, אלא ללמד מוסיקה להמונים. כלומר, אנחנו מתחילים את הפירמדה מלמטה. אם כמשך הזמן מישוה מתבלט במיוחד, אין בעיה לקדם אותו יותר מאשר את האחרים.

● **לפני כמה שנים הגיעה לבאן, גם בן מיפאן, שיטת „פוזוקי“. האם זו שיטה קרובה לשלכם או מתחרה?**

שיטת סוזוקי היא ללימודי כינור ומוסיקה קלאסית. שיטת ימאהה היא בעיקר ללימודי כליימיקלדת ולמוסיקה יותר קלה, כך שאין קשר בין שתי השיטות. כל אחת מיועדת לסוג אחר של תלמידים.

● **אתה אומר שהשיטה זולה בהרבה משיטת הלימוד אצל מורה. כמה זה עולה?**

ללמוד פעמיים בשבוע אצל מורה פרטי עולה כיום 50 דולר ליחיד. לעומת זאת, ללמוד בקבוצות ימאהה, גם כן פעמיים בשבוע, יעלה לתלמיד 15 דולר.

● **מה תפקידך במערכת הלימודים הזאת?**
 בגלל העובדה שאני סוכן של החברה בארץ, אני עשיתי את הקשר הראשוני בין המומחים ביפאן ובין קבוצה של מורי מוסיקה ישראלים, אשר יפצו כאן את התורה. הפיקוח הוא של המומחים היפאניים, וכבר השבוע באה הגה קבוצה גדולה של יפאנים כדי להעביר קורסים למורים.
 אני את תפקידי גמרתי, אבל בגלל היותי איש-מוסיקה — גמרתי את לימודי המוסיקה שלי במילאנו לפני שנים — אני שמח להיות קרוב ללימודי מוסיקה ולעשייתה.

מיקי קאופמן:

„הפירסום הוא רק מרכיב אחד של המכירה!"

מיבצע הפירסום של „אלברט פירות“ זכה השבוע בפרס „אותות“ לפירסום הטוב ביותר שנעשה בארץ בשנה האחרונה. מיקי קאופמן, מפירסום „אוקיי“, שייצר את „אלברט פירות“, סיפר לי כיצד בוחרים ואיך מחליטים לתת את הפרס.

ישנה ועדה בת תישעה חברים, שלפניה מובאות כל עבודות הפירסום הנעשות בארץ במשך שנה, והיא בוחרת את העבודה הטובה ביותר, לפי 13 קטגוריות שונות.

● **ועדה כזאת יכולה לבחור את העבודה היפה ביותר, המעניינת ביותר והזוכה ביותר עליידי הלקוחות, אבל רק חקר-שוקים מקיף יכול לקבוע אם העבודה נעשתה את תפקידה. כלומר מכרה יותר מהמוצר שפורסם. הרי פירסום נועד להגברת המכירה, ולא לציין אמנותי.**

אני מבין מה שאת אומרת, אבל זה מסובך מאוד לעסוק בחקר-שוקים כזה. הפירסום הוא רק אחד המרכיבים של המכירה. אפילו באמריקה התחקירים האלה לא מושלמים.

● **אני זוכרת, שלפני כמה שנים זכה בפרס הראשון מסע-הפירסום של המשקה „קווינס“. יכול להיות שזה היה יפה, אבל פירסום טוב הוא בוודאי לא היה, כי המשקה נעלם לגמרי מהשוקים בארץ.**

זה נכון, ובמיקרה הזה גם הפירסום כנראה לא עזר, כי המוצר לא היה טוב בעיני הקונה.

● **יש לכם נתונים בקשר להגברת צריכת הפירות אחרי „אלברט“?**

כן. ברקנו, והסתבר שהיתה עליה של 8% בצריכה. ובארץ, שבה צריכת פירות וירקות היא מהגדולות בעולם, 8% זו עליה עצומה.

● **כמה סרטי „אלברט“ עשיתם וכמה זה עלה?**
 עשינו 32 סרטים שונים, שרובם הוצגו כמה וכמה פעמים. כל העסק עלה בערך 70 אלף דולר. בהשוואה למחיר עשיית סרטי פירסומת באמריקה, זה פחות מחינם.

● **אחרי הצלחה כזאת וקבלת הפרס, האם נמשיך לראות את אלברט גם בשנה הבאה?**

נראה את אלברט, אבל לא באותם הסרטים. בארץ, שבה ערוץ טלוויזיה אחד, צריך להתחרש כל הזמן, כדי שלא ליפול מהשיא שהשגת.

היזל אריאלי:

„מי שרוצה לשנות סדרים חברתיים אינו אהוד!"

בסוף השבוע האחרון התקיים בתל-אביב כינוס בנושא בריאות האשה. את הכינוס אירגנו נשים פמיניסטיות. ועם אחת מהן, היזל אריאלי, דיברתי.

● **מה זה כינוס לבריאות האשה?**

נשמעו הרצאות בנושאים רבים הקשורים בבריאות האשה, כמו אמצעי-נימעה, עיכור, בעיות גיל-המעבר, חינוך מיני, ניצול האשה העובדת והפגיעה בבריאותה עקב כך.

● **ממה שאת אומרת, זה פשוט כינוס בענייני גינקולוגיה, אז מדוע לקשור אותו דווקא לסמרי ניסטייות? אלה הן בעיות של כלל הנשים בעולם.**

זה לא כינוס רפואי, זה כינוס פמיניסטי. אבל כל שנה אנחנו מטפלות בנושא מסוים, והשנה טיפלנו בבעיות הבריאות של נשים, שהן, כידוע, צרכניות גדולות יותר של המוסדות הרפואיים. שעדיין מנוהלים על-ידי הגברים. כל עוד אין לנו אוטונומיה לגבי גופנו, אין לנו אוטונומיה לגבי חיינו.

● **מה פתרתן בדיונים שלכן?**

המטרה היא לא לפתור בעיות כבמטה-קסם. המטרה היא בעיקר להגיע ליותר נשים ולהביא אותן ליתר מודעות ל-בעיותיהן.

● **במישפט אחד: מה אתן רוצות?**

אם צריך להצטמצם למישפט אחד, אז אומר שאנחנו רוצות שיוויון.

● **והנשים הלא-פמיניסטיות אינן רוצות שיוויון? חלק מהן אינן רוצות וחלק מהן חושבות שזה בלתי-אפשרי.**

● **בואי נדבר על אותן שלא רוצות. למה להפריע להן?**
 אולי גם השחורים לא רצו להשתחרר מעבדות, אז למה הפריעו להם?

● **את רואה את מעמד האשה היום בעולם כמעמדו של העבד השחור באמריקה?**

לא בדיוק, אבל ברור שבלי מאבק אף אחד לא יוכל לשנות דברים.

● **כמה פמיניסטיות יש היום בישראל?**

זה לדעת בדיוק, יש קבוצות רבות, המפוזרות בכל מיני בארץ, אבל עדיין איננו מאורגנות תחת גג אחד.

אני חייבת לשאול את השאלה הבלתי-נמנעת: **עיש לבן שם של נשים ממזרמות, שלא הצליחו ייחמישפחה שלהן ושאינן אהודות אפילו על ים בארץ, שלא לדבר על גברים?**

אני נאמת לא יודעת מי אחראי לשם הזה. אבל ברור לגמרי, שמי שרוצה להילחם ולשנות סדרים חברתיים, איננו אהוד. לפחות לא בהתחלה.